

Κούβα: μια μικρή χώρα με τεράστια ανθρωπιά

Ένα κείμενο από τον Τάκη Πολίτη που εγκαταστάθηκε στην Κούβα και βιώνει τις συνέπειες του εμπάργκο.

2014: Όταν ο Έμπολα εμφανίστηκε, και πολύ γρήγορα άρχισε να εξαπλώνεται στις χώρες της Δυτικής Αφρικής θερίζοντας καθημερινά δεκάδες ανθρώπους, όταν οι ισχυρές και προηγμένες χώρες του κόσμου εξαντλούσαν την συνεισφορά τους σε αποστολή ιατρικού και υγειονομικού υλικού, εκείνη την κρίσιμη πρώτη περίοδο της θανατηφόρας επιδημίας, η Κούβα πήρε μια απόφαση που καμία άλλη χώρα δεν τόλμησε να πάρει. Έστειλε πρώτη και την μεγαλύτερη κρατική ιατρική αποστολή. Εκατοντάδες Κουβανοί και Κουβανές γιατροί και νοσηλευτές, στο πλαίσιο της Ταξιαρχίας Henry Reeve -μια εξειδικευμένη ομάδα ιατρικής και ανθρωπιστικής βοήθειας που ίδρυσε το 2005 ο Φιντέλ Κάστρο- έφτασαν εθελοντικά στη Γουινέα, τη Σιέρα Λεόνε και τη Λιβερία για να σώσουν συνανθρώπους μας. Χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν από τον ιό, όμως πολλαπλάσιες χιλιάδες άλλοι σώθηκαν από τις υπηρεσίες των Κουβανών γιατρών που δυστυχώς πολλοί από αυτούς δεν γύρισαν ποτέ στο νησί. Σήμερα, στις τρεις προαναφερόμενες αφρικανικές χώρες, κλινικές έχουν πάρει ονόματα Κουβανών γιατρών που πέθαναν εκεί προσβεβλημένοι από τον ιό, προσφέροντας έμπρακτα και ανιδιοτελώς την αλληλεγγύη τους, θυσιάζοντας χωρίς κανένα δισταγμό την ίδια τους τη ζωή, βάζοντας την ανθρωπιά πάνω από όλα.

2020: Τον Μάρτιο ο Covid εμφανίστηκε στην Ευρώπη, το Μπέργκαμο έγινε η πόλη-αναφορά της σφοδρότητας της αρχικής φάσης της πανδημίας. Τον ίδιο μήνα κατέφθασαν στην Ιταλία -πριν από κάθε άλλη διεθνή αποστολή βοήθειας- δεκάδες Κουβανοί γιατροί εντατικολόγοι, λοιμωξιολόγοι, πνευμονολόγοι και εξειδικευμένοι νοσηλευτές μονάδων εντατικής θεραπείας της Ταξιαρχίας Henry Reeve. Επί μήνες έμειναν στο Μπέργκαμο προσφέροντας τις υπηρεσίες τους, σώζοντας ανθρώπινες ζωές μαζί με τους Ιταλούς συναδέλφους τους.

Τον ίδιο μήνα, τον Μάρτιο του 2020, το βρετανικό κρουαζιερόπλοιο MS Braemar, με 1000 περίπου επιβαίνοντες, βρισκόταν στην Καραϊβική με επιβεβαιωμένα κρούσματα Covid. Καμία χώρα δεν δεχόταν τον ελλιμενισμό του πλοίου και την ιατρική περίθαλψη των προσβληθέντων. Το έκανε μια χώρα που δεν ήταν καν στη διαδρομή του πλοίου, η Κούβα. Το πλοίο έδεσε στο λιμάνι του Mariel, δυτικά της Αβάνα, ιατρική ομάδα με υψηλά πρωτόκολλα ασφαλείας παρέλαβε και περιέθαλψε σε πρώτο χρόνο τους ασθενείς πριν επιστρέψουν στην πατρίδα τους.

Ένα χρόνο αργότερα, το καλοκαίρι του 2021, όταν ο Covid έπληξε και το νησί, η χώρα -παρόλο που είχε ήδη αναπτύξει τα δικά της εμβόλια- αντιμετώπισε το πιο θανατηφόρο κύμα της πανδημίας λόγω έλλειψης συρίγγων εξ αιτίας του αμερικανικού εμπάργκο.

2026: Αυτήν την μικρή μοναδική χώρα, με την τεράστια ηθική αξία, με το μοναδικό της παράδειγμα ανιδιοτέλειας, με αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους που επανειλημμένα έχουν δείξει έμπρακτα ότι ο ανθρωπισμός και η αλληλεγγύη δεν γνωρίζουν σύνορα, δεν επιλέγουν φυλή, θρησκεία και χρώμα, αλληλεγγύη που προσφέρουν απλόχερα στις πιο σκοτεινές γωνιές του κόσμου, αυτό τον υπερήφανο λαό, προσπαθεί σήμερα η αμερικανική κυβέρνηση να στραγγαλίσει.

Στους δρόμους της Αβάνα και της Σάντα Κλάρα που περπατάω, στις κουβέντες που ανοίγω με απλούς ανθρώπους, η εικόνα αντοχής και αξιοπρέπειας αυτού του λαού είναι ξεκάθαρη στα μάτια μου.

Αλλά, πέρα από τις αντοχές του κουβανικού λαού, η δική μας υποχρέωση, η υποχρέωση όλων εμάς των δυτικών που αυτοπροσδιοριζόμαστε ως δημοκράτες, είναι να βρούμε τρόπους να σταματήσουμε το σφίξιμο της θηλείας γύρω από το λαιμό του κουβανικού λαού. Όταν η Κούβα ασφυκτιά, μαζί της ασφυκτιά και η ανθρωπιά. Και την ανθρωπιά αυτού του κόσμου οφείλουμε να την σώσουμε.